

**LISINSKI
SUBOTOM
UVJEK
LISINSKI**
NEPROCJENJIV DOŽIVLJAJ!

KONCERTNA DVORANA · CONCERT HALL

LISINSKI

NEPROCJENJIV DOŽIVLJAJ · INVALUABLE EXPERIENCE

**CAMERON
CARPENTER**
ORGULJE

Subota, 9. svibnja 2015., u 19 i 30 sati

PROGRAM

JOHANN SEBASTIAN BACH / CAMERON CARPENTER:
Preludij iz Suite za violončelo solo u G-duru, br. 1, BWV 1007

JOHANN SEBASTIAN BACH:
Trio sonata u G-duru, br. 6, BWV 530
Vivace
Lento
Allegro

JOHANN SEBASTIAN BACH:
Fantazija i fuga u g-molu, BWV 542

MARCEL DUPRÉ:
Varijacije na staru božićnu pjesmu *Noël nouvelet*, op. 20

* * *

WOLFGANG AMADEUS MOZART:
Sonata u D-duru, br. 6, KV 284 (205b)
Allegro
Rondeau en polonaise
Tema con variazioni

ISAAC ALBÉNIZ:
Evocación iz prve knjige suite *Iberia*

CAMERON CARPENTER:
Improvizacija trostavačne sonate

Nakon koncerta s umjetnikom će razgovarati **Pavao Mašić**.

U zabavnom programu s plesom i izvlačenjem nagrada za pretplatnike ciklusa *Lisinski subotom* nastupit će **Grupa IXES**.

Virtuoz skladatelj-izvođač jedinstven u svijetu instrumenata s tipkama, **Cameron Carpenter** (1981.) svojim posebnim pristupom orguljama razbija sve poznate stereotipe karakteristične za orgulje i orguljaše, postižući pritom uspjeh, ali i izazivajući kontroverze diljem svijeta. Njegov sveobuhvatan i među orguljašima vjerojatno najraznovrsniji repertoar kreće se od sabranih djela Johanna Sebastiana Bacha i Césara Francka, preko filmske glazbe i suradnji s umjetnicima jazza i popa, do vlastitih originalnih skladbi, kao i stotina transkripcija i obrada.

Kao čudo od djeteta, već s jedanaest godina izvodi Bachov *Dobro ugođeni glasovir*, nakon čega se kao sopran pridružuje Američkom dječaćkom zboru 1992. godine. Tijekom četverogodišnjeg školovanja na The North Carolina School of the Arts, Cameron stječe prva iskustva na području orkestracije i orkestralne kompozicije te transkribira za orgulje više od sto velikih orkestralnih djela, uključujući i cijelu *Petu simfoniju* Gustava Mahlera. Nastavlja skladati i 2000. godine odlazi u New York gdje studira na The Juilliard School of Music. Ondje nastaju mnoge skladbe: umjetničke popijevke, simfonijska pjesma *Dijete Bagdada* (2003.) za orkestar, zbor i Martenotove valove, prve važnije skladbe za orgulje solo te brojne orguljske obrade glasovirskih skladbi Chopina, Godowskog, Graingera, Ivesa, Liszta, Medtnera, Rahmanjinova, Schumanna i drugih skladatelja. Nakon završenog magisterija na The Juilliard School of Music (2006.), Cameron iste godine počinje s koncertnim turnejama diljem svijeta, nastupajući na važnim svjetskim koncertnim pozornicama (Royal Albert Hall, lajpciški Gewandhaus, Koncertna dvorana grada Melbournea, Dvorana *Čajkovski* u Moskvi, Davies Hall u San Franciscu i dr.).

Prvi je orguljaš ikada nominiran za nagradu *Grammy* za prvi solistički album *Revolutionary* (2008.) koji je objavila diskografska kuća *Telarc*; uslijedio je hvaljeni DVD i CD *Cameron Live!* objavljen 2010., a iste godine izdavačka kuća *Edition Peters* počela je izdavati njegove vlastite skladbe, počevši s djelom *Aria*, op. 1. Njegovo prvo veće djelo za orgulje i orkestar, *Skandal*, op. 3, narudžba je Filharmonije iz Kölna, a praiuzvela ju je Njemačka komorna filharmonija pod vodstvom Alexandra Shelleyja na Novu godinu 2011. O Cameronu kao skladatelju piše Manuel Brug u njemačkom *Die Weltu*: „Carpenter se dokazuje kao spretan eklektičar koji zna zabaviti s mnogo finesa te priznaje uz mig kako ga ‘gnjavi intelektualna glazba’.“

Redovito nastupa kao solist uz mnoge vodeće svjetske orkestre. Godine 2013. potpisuje ekskluzivni ugovor za snimanje više albuma za diskografsku kuću *Sony Classical*. Predstavio je i novi instrument pod nazivom *International Touring Organ* (Orgulje za međunarodne turneje) – monumentalne digitalne orgulje koje je sâm osmislio, a na kojima koncertira diljem svijeta. Nakon nastupa u dvorani Lincoln Centra, Cameron je sa svojim novim orguljama krenuo na koncertnu turneju;

održao je trideset jedan koncert po Europi, SAD-u i Velikoj Britaniji. Istovremeno je objavljen i njegov novi album *If You Could Read My Mind* za Sony.

Cameron je jedan od rijetkih izvođača koji redovito pozdravlja svoju publiku osobno, neposredno prije koncerta, provodeći često i više od sat vremena u srdačnom rukovanju i dijeljenju autograma prije same izvedbe. Uz milijunske „klikove“ na *You Tube* te pojavljivanjem na televizijskim i radijskim programima kao što su *CNN The Next List*, *CBS Sunday Morning*, *BBC Radio 3*, *ARD*, *ZDF*, *NDR Kultur*, kao i u tiskanim medijima (*The New York Times*, *The New Yorker*, *The Wall Street Journal* i dr.), Cameron Carpenter jest najzapaženiji i najvidljiviji orguljaš na svijetu.

„Trenutačno je u našoj zemlji (kao i u nekoliko država Europe) aktualna i pomodna vrsta sitničavog obožavanja povijesne impotentnosti. Takvi vele da se Bacha ne smije interpretirati i da on ne smije imati nikakve emocije – da njegove note govore za sebe. Znete li što je to zapravo? Čista, apsolutna glupost! Bach ima crvenu krv. On je u zajedništvu s ljudima. On ima nevjerovatni duh. I zamislite da stavite svu tu glazbu s velikim tumačenjima i velikim osjećajima – i većega čovjeka od svih – ravno na vrh prašne police kakve vitrine u muzeju i kažete da ga se ne smije tumačiti! Oni su puni znate-već-čega i toliko su netalentirani da se moraju skrivati iza takvih pravila, jer ne bi mogli stupiti u kuću glazbe na ijedan drugi način!..

Virgil Fox, američki orguljaš, 1971.

Ako je vjerovati Mendelssohnu i Schumannu na riječ (dosjetka je namjerna!), pisanje o glazbi i njezino (prekomjerno) verbaliziranje gotovo je kontraproduktivno, pa Mendelssohn konstatira koliko se mnogo razgovara o glazbi, a toliko se malo o njoj uistinu kaže. O neadekvatnosti riječi u opisivanju glazbenih fenomena zaključuje domišljato i Robert Schumann kad ironično veli kako je najbolji govor o glazbi – šutnja. Ako bi, dakle, o glazbi bilo nezahvalno govoriti, još težim se čini opisivati djela na repertoaru večerašnjeg umjetnika, orguljaša Camerona Carpentera. Njegove izvedbe podjednako fasciniraju i šokiraju, publiku dijele na *karpenterovce* i one koji su protiv njegova pristupa, ali u konačnici izražajnošću svjedoče o potrebi umjetnika da *interpretira* i *protumači* na izrazito individualizirani način svaku skladbu. Ustanovivši to, posve je jasno da je Carpenterov pristup vrlo osoban. Sve što tradicionalno vezujemo uz pojedine skladbe na repertoaru večerašnjeg koncerta ostaju tek osnovne informacije i početne koordinate s kojih nas taj umjetnik odvodi u nova i dosad nepoznata područja gdje davne partiture i zvuci mnogih antologijskih skladbi (za koje smo držali da *znamo* kako ih treba svirati) počinju zvučati posve novo, inspirativno i svježe.

Amerika kao orguljska meka

Iako smo u prošlogodišnjoj sezoni ciklusa *Lisinski subotom* imali priliku konstatirati kako u svijetu orguljaša svi putovi vode u Pariz kao svojevrsnu orguljsku meku, čini se pomalo nemogućim na tom putu zaobići Carpenterovu domovinu, Sjedinjene Američke Države. Taj veliki i heterogeni spoj kultura i stilova korespondentno se reflektira i u američkoj orguljskoj sceni koja je također višeznačna. Njezina se dva pola naziru u mnogim detaljima orguljske umjetnosti, kao i u njezinim glavnim eksponentima.

Poput staroga Rima, u SAD-u su orgulje služile ne samo kao liturgijski instrumenti nego su primjenjivane i u izrazito profanim kontekstima, gdje ih i danas nalazimo u vidu tzv. *theatre organ* (orgulja s imitacijom mnogih orkestralnih i perkusivnih zvukova), često postavljanih na sportskim stadionima za hokej i bejzbol. Sjajan (i najveći) predstavnik takvog tipa bile su velike orgulje građene za Chicago Stadium koje su imale 6 manuala i više od 800 registara, a upotrebljavale su se na košarkaškim i hokejaškim utakmicama, ali i na boksačkim mečevima. Prema poznatoj anegdoti, dugogodišnji orguljaš Al Melgard nakon neočekivanog ishoda utakmice neuspješno je pokušavao smiriti razjarenu masu navijača viranjem pobožnih pjesama, a kad mu to nije pošlo za rukom, jednostavno je uključio sve registre i legao svom težinom na klavijaturu; rezultirajući zvuk nije samo utišao rulju, već i uništio dobar dio žarulja na podiju stadiona.

Orgulje i danas nalazimo u restoranima diljem SAD-a gdje gosti mogu uživati u koncertima svake večeri (*Organ Stop Pizza* u Phoenixu), dok je robna kuća *Macy's* (nekadašnji *Wanamaker Department Store*) u Philadelphiji jedino mjesto na svijetu gdje „možete kupiti nove traperice u vrijeme orguljskog koncerta“, budući da je ta sedmerokatna robna kuća ujedno i dom gigantskih 6-manualnih orgulja – *Wanamaker Grand Court Organ* – s nešto manje od 30.000 svirala. Na njima se svakodnevno izvode barem dva koncerta, dok su u povijesti na njima i uz njih koncertirali mnogi istaknuti glazbenici (Leopold Stokowski, Marcel Dupré, Louis Vierne, Marco Enrico Bossi). Takvi megainstrumenti gotovo su pravilo za američku orguljsku scenu, kojoj pripadaju i najveće orgulje na svijetu, a nalaze se u dvorani *Boardwalk Hall Auditorium* (Atlantic City, New Jersey). Veličinom od čak sedam manuala i s više od 33.000 svirala uvrštene su u Guinnessovu knjigu rekorda kao najveći i najglasniji instrument ikada konstruiran! Među crkvenim orguljama također pronalazimo svjetske rekordere: orgulje kapele vojnog učilišta u West Pointu najveće su crkvene orgulje na svijetu (874 registra, 23.500 svirala), a orgulje Prve kongregacionalističke crkve u Los Angelesu druge najveće crkvene orgulje na svijetu (265 registara, 20.000 svirala).

Virgil Fox vs E. Power Biggs

Divovske orgulje za auditorije jednako velikih prostora tražile su adekvatne izvođače koji će na spretan i inventivan način upravljati njima. Velik broj sjajnih umjetnika (a Cameron Carpenter jedan je od najistaknutijih predstavnika) u dvadesetom je stoljeću bio podijeljen u dva tabora oko jednako snažnih umjetničkih ličnosti: Virgila Foxa i Edwarda Povera Biggsa. Naime, **E. Power Biggs** (1906.-1970.), kako je glasilo njegovo službeno umjetničko ime, reflektirajući na veličanstveni odzvek imena Johanna Sebastiana Bacha – bio je prava pravcata zvijezda na američkoj orguljskoj sceni. U to doba mogao si je priuštiti da, zahvaljujući ekskluzivnim ugovorima s diskografskom kućom *Columbia*, djeluje kao koncertantni orguljaš bez potrebe za namještenjem u crkvi. Na turnejama po Europi nailazio je na mnoge povijesne instrumente te se zalagao za mehaničke instrumente i povratak klasičnim idealima stilski definiranog orguljskog zvuka, što je demonstrirao još zarana kao tridesetogodišnjak kada je izveo Bachova sabrana djela za orgulje u sklopu dvanaest recitala u tzv. Njemačkom muzeju u Massachusettsu.

Njegov potpuni antipod, **Virgil Fox** (1912.-1980.) bio je ne samo čudo od djeteta nego i čovjek pozornice (uvijek je inzistirao na postavljanju sustava ogledala velikih dimenzija u crkvama kako bi publika njegov nastup mogla i vizualno doživjeti). Sjajan orguljaš, virtuoz i *showman*, Fox je osim odličnog obrazovanja u SAD-u i Parizu imao i urođene performerske vještine, zbog čega su njegovi mnogobrojni koncerti bili rasprodani mjesecima unaprijed. Redovita točka na koncertima bila je „Surprise!“ (nenajavljena skladba). Svoju je pojavu upotpunjavao raskošno dekoriranim odijelima, plaštem i cipelama, a na turneje je išao sa svojom *Crnom ljepoticom*, digitalnim orguljama tvrtke *Allen*. Sve skladbe uvijek je svirao napamet, često sklon ekstremno brzim ili pak sentimentalno polaganim tempima, ističući pritom vlastiti doživljaj i kreaciju na štetu „čistunstva“ svojega glavnog suparnika E. Povera Biggsa. Vrhunac karijere Fox je realizirao u vidu *Heavy Organ*, na kojima je nastupao s isključivo Bachovom glazbom na elektroničkim orguljama u velikim dvoranama pod posebno oblikovanom rasvjetom i u zadimljenoj atmosferi, privlačeći tako tisuće slušatelja kojima je *rock* i popularna glazba bila mnogo bliža od zvuka orgulja. Uz sve što ih je dijelilo, obojica sjajnih orguljaša zadržala su naklonost Bachu i svojim umijećem otvorila put današnjim generacijama američkih orguljaša.

Cameron Carpenter & International Touring Organ

Na tragu Virgila Foxa danas se profilirao sjajni Cameron Carpenter, virtuoz koji svoje izvođačke vještine dopunjuje i onim skladateljskim i aranžerskim. U medijskim napisima piše se o tome kako je orguljama udahnuo novi život, „vratio im grešnost“; time se aludira na profane sadržaje, povezanost s popularnom glazbom i *jazzom*, oslobađajući ih tek liturgijske funkcije. Kontroverze koje izaziva također su nešto što je pratilo i Foxa (koji se reklamirao sloganom: *Virgil Fox – love him or hate him* – ili ga volite ili ga mrzite, koji je jednako primjenjiv i na Carpentera). Upravo je njegov osebujni pristup orguljama nešto što je podijelilo i orguljaše diljem svijeta, na one koji ga obožavaju i one koji ga kritiziraju. O ukusima se, naravno, ne raspravlja, ali je lako uočiti Carpenterovu nevjerojatnu virtuoznost i tehničku superiornost, kao i inovativnost koja se odražava i u najnovijem projektu koji je zamislio – novim orguljama s kojima putuje na koncertne turneje. Riječ je o digitalnom instrumentu izrađenom prema Carpenterovim nacrtima i idejama; to je inovativni koncept mobilnih orgulja. Sâm instrument lako se sastavlja od šest zasebnih dijelova (stane u običan kamion!), dok čak deset zvučnika osigurava zvuk vrhunske kvalitete. Cameronovo promišljanje i svojevrсна vizija budućnosti orgulja tako se utjelovila u instrumentu koji je specijalno za njega izradila američka radionica *Marshall & Ogletree* iz Massachusettsa, vodeći se trima važnim pretpostavkama: maksimalnim proširenjem zvukovne palete i glazbene raznolikosti orgulja, kao i kontinuiranim razvojem samog mehanizma instrumenta, omogućujući time orguljašu veću i precizniju kontrolu nad svim tim bogatstvom zvukovlja. Na taj je način Carpenter uspio orgulje osloboditi vezanosti uz fiksni prostor (crkvu ili dvoranu), ovisnosti o jednom stilskom usmjerenju (združivši u novom instrumentu tonske palete klasičnih orgulja, kao i onih svojstvenih za *theatre organ*) te je naposljetku ostvario svoje snove o instrumentu koji pripada umjetniku (slično praksi violinista da odlaze na turneje s vlastitim instrumentom). Tako kao orguljaš nije ovisan o instrumentu kakav ga čeka u nekom kutku svijeta i koji treba dodatno upoznati ili tek ovladati njime. Time se oslobodio mnogih ograničenja, fizičkih i zvukovnih, pa mu je na tom mobilnom instrumentu kojim i „doslovno prelazi granice“ moguće izvoditi sve ono što zamisli i poželi. Orgulje su tako jednostavno postale oruđe, a ne cilj po sebi; za sve ostalo – tu je Cameron Carpenter. Njegova maštovitost i kreacija u većerašnjem programu predstavljaju neke od antologijskih stranica orguljske literature, *kao i one koje će to tek postati!*

Svakako će biti zanimljivo čuti (i vidjeti!) Carpenterovu obradu **Preludija iz Suite za violončelo solo u G-duru, br. 1, BWV 1007 Johanna Sebastiana Bacha** (1685.-1750.). Ta skladba duga tek 42 takta prati već prokušani Carpenterov postupak da virtuozne pasaže u kratkim notnim vrijednostima povjeri pedalnoj dionici, iz čega

Fotograf: Thomas Grube

Fotograf: Sam Nelson

izrasta nadahnutu improvizacija kojom se predstavlja i upoznaje zvukovna raskoš instrumenta na kojemu će se održati koncert. **Trio sonata u G-duru, br. 6, BWV 530**, također je virtuozno djelo; nastala kao posljednja u nizu od šest sonata za orgulje, za koje danas smatramo da ih je Bach skladao s ambicioznim tehničkim zahtjevima, namijenivši ih najstarijem sinu, Wilhelmu Friedemannu. Koncipirana u tri stavka s rasporedom brzi-polagani-brzi, ta sonata pokazuje nadahnuće u talijanskim modelima koncertantnog muziciranja. Koncertantni stil zapravo je prisutan u tolikoj mjeri da gotovo možemo prepoznati Vivaldijeve geste, ne samo u temama nego i u određenim elementima žanra svojstvenima basovskoj dionici (*pizzicato*, *arco*). Naravno, u Bachovoj viziji Vivaldijev je osnovni idiom „usavršen“ mnogim kontrapunktnim majstorijama poput brojnih *stretta*, što u jednakoj mjeri pronalazimo u početnom stavku s prepoznatljivim unisono ritornelom, središnjem *Lentu* karakterno bliskom poznatoj ariji *Erbarme dich*, kao i krajnje ekstrovertiranom finalu kod kojega složena kontrapunktna disciplina nimalo ne opterećuje filigranski, koncertantni izraz.

U red velikih Bachovih skladbi koje na slušatelja uvijek ostavljaju snažan dojam svakako se ubraja i glasovita **Fantazija i fuga u g-molu, BWV 542**, skladba iz köthenskog razdoblja koja se povezuje s godinom 1720. iz više razloga. Naime, toga je ljeta, netom prije planiranog Bachova puta u Hamburg, preminula prva Bachova supruga Maria Barbara, pa se smatra da je Fantazija svojevrsni *homage* posvećen preminuloj supruzi, za čiju je smrt i pogreb Bach saznao tek nakon povratka iz Karlsbada. Snažne harmonije i patetičnost početne misli nalaze odjek u kontrastnom motivu koji se polifono oblikuje. Izmjenjivanjem tih dviju misli gradi se velebna Fantazija na koju se nastavlja vehementna Fuga, prvotno nastala kao improvizacija na temu flamanske narodne pjesme, u ono vrijeme popularne i u sjevernoj Njemačkoj. Naime, nastanak Fuge povezuje se s legendarnom audicijom za mjesto orguljaša u *Jacobikirche* u Hamburgu, održanom na velikim četveroručnim orguljama Arpa Schnitgera. Kako nikad nije imao tako velik instrument na raspolaganju, ne iznenađuje što je tom prilikom Bach neprekidno improvizirao gotovo dva sata te je najvjerojatnije na povratku u Köthen zapisao Fugu, jednu od najvirtuoznijih skladbi toga žanra.

Središnji dio koncerta pripada još jednoj virtuoznoj skladbi: **Varijacijama na staru božićnu pjesmu 'Noël nouvelet', op. 20** francuskog skladatelja i orguljaša **Marcela Dupréa** (1886.-1971.). Nakon integralne izvedbe orguljskih skladbi J. S. Bacha 1920. u Parizu, Dupré počinje bogatu karijeru koncertnog orguljaša i virtuozna koja će ga već 1921. odvesti u SAD. Poznate su njegove turneje na kojima je u devedeset dana odsvirao stotinu koncerata, a upravo će Dupréa angažirati i kao konzultanta za gradnju velikih Wanamakerovih orgulja (u današnjoj robnoj kući Macy's). Susret s američkim instrumentima i njihovom naprednom tehnologijom nadahnula ga je za neke od najljepših improvizacija, koje je nakon

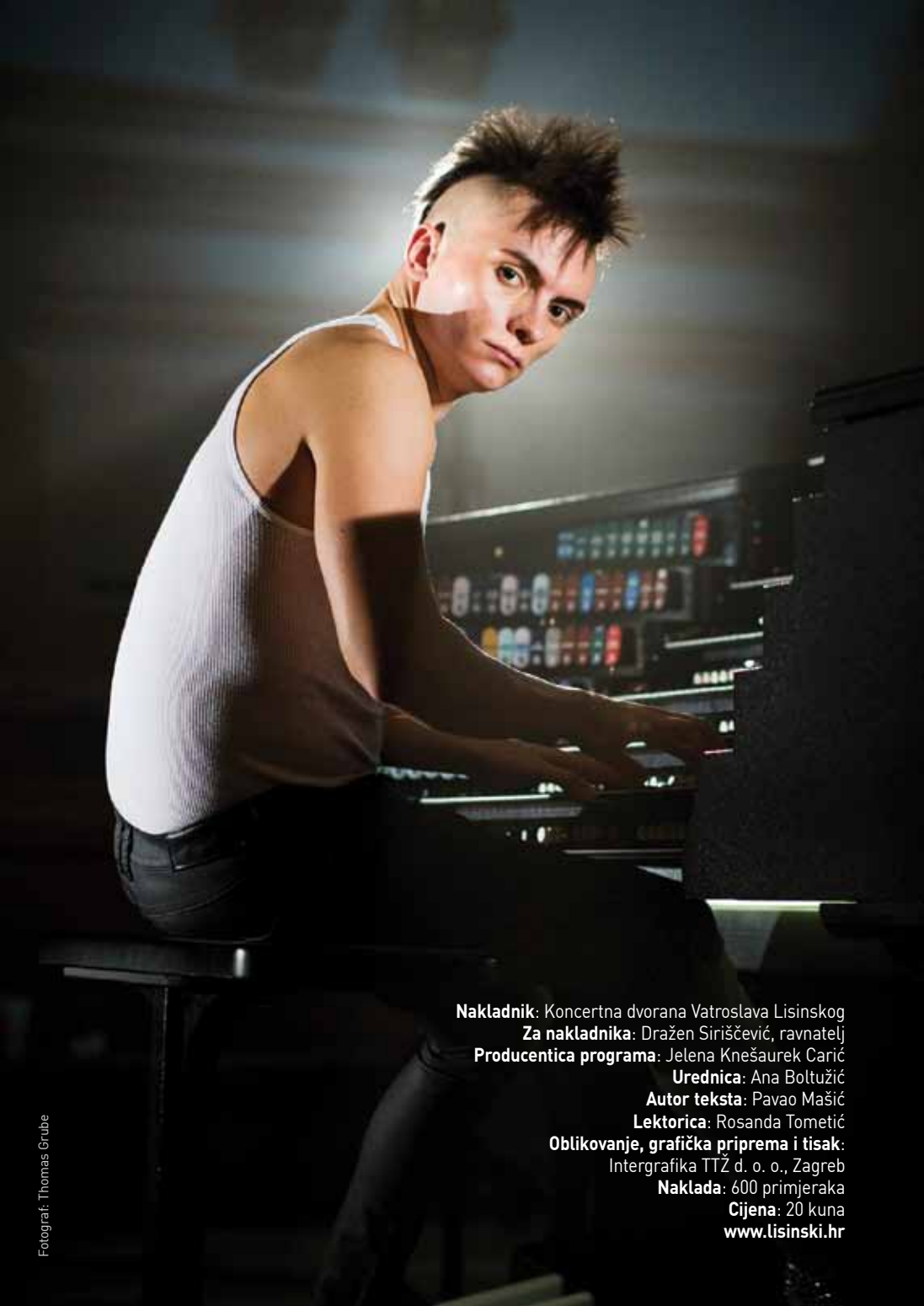

povratka zapisao i uobličio u deset varijacija na staru francusku božićnu pjesmu *Noël nouvelet*. Nakon početnog izlaganja napjeva slijede varijacije koje očituju bogat kolorit orguljskog zvuka. Iako su relativno kratke, u njima svjedočimo onom trenutačnom nadahnuću Dupréa kao improvizatora, ali i sposobnostima vještog polifoničara. Prema tradiciji francuske škole, posljednja varijacija počinje kao fugato, da bi se na kraju prometnula u sjajnu *toccata*, osiguravajući briljantan završetak maštovitog niza varijacija.

Iako je **Wolfgang Amadeus Mozart** (1756.-1791.) prema svjedočanstvima suvremenika, ali i prema vlastitim pismima ocu, bio oduševljen orguljama kao instrumentom, sačuvan je tek nevelik opus za orgulje tog velikog skladatelja. Zato će biti zanimljivo čuti kako Carpenter pretvara **Sonatu u D-duru, br. 6, KV 284 (205b)** iz glasovirske u orguljsku skladbu. Jedna od Mozartu najdražih sonata koju je često izvodio (i tiskao pojedinačno izvan niza ostalih sonata) nastala je u Münchenu na narudžbu baruna Von Dürnitz, odličnog pijanista, te se smatra najljepšom i najambicioznijom među prvih šest Mozartovih sonata. Početni unisono prvog stavka priziva orkestralni zvuk, dok je druga tema ponešto izražajnije. Polagani stavak zapravo je rondo čije svako ponovno pojavljivanje teme biva sve dekorativnije, dok je posljednji stavak koncipiran kao tema s dvanaest virtuosnih varijacija.

Još jedna skladba s pijanističkog repertoara koja dolazi iz pera katalonskog skladatelja **Isaaca Albéniza** (1860.-1909.) potvrđuje Carpenterovu odlučnost da orgulje predstavi kao instrument bez ikakvih ograničenja u pogledu izražajnosti svojstvene epohi glazbenog romantizma. **Evocación** je uvodni stavak skladateljeve suite *Iberia*, ujedno i njegova remek-djela, koje sadrži dvanaest impresija za glasovir, nastalih između 1905. i 1908. godine. Upravo se u početnom stavku ciklusa otkriva i skladateljeva namjera da tom zbirkom minijatura označi svojevrсни *adieu*, oproštaj od domovine. *Evocación* otkriva pomalo misteriozni svijet sanjarenja prožetog nostalgijom koji na kraju gasne u tišini posvemašnjeg *pianissima*.

Zaključna točka večerašnjeg koncerta predstavlja nam **Cameron Carpentera** (1981.) i kao vještog improvizatora, skladatelja-izvođača koji sklada na licu mjesta bez prethodne (pisane) pripreme. Improvizacija, vještina nekoć uobičajena i rasprostranjena među mnogim glazbenicima, danas se zadržala većinom među orguljašima, te je jedna od najvažnijih odlika francuske orguljske škole koja je u 20. stoljeću snažno utjecala i na onu američku. U **improvizaciji trostavčne sonate à la Cameron** nesumnjivo ćemo imati prilike doživjeti sve one kvalitete kojima Carpenter orguljama podaruje tako željenu slobodu, nevezan i sa kakvim predlošcima ili akademizmima od kojih i kao izvođač i kao skladatelj, prema vlastitim riječima, uvijek nastoji pobjeći.

Nakladnik: Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog

Za nakladnika: Dražen Sirišćević, ravnatelj

Producentica programa: Jelena Knešaurek Carić

Urednica: Ana Boltužić

Autor teksta: Pavao Mašić

Lektorica: Rosanda Tometić

Oblikovanje, grafička priprema i tisak:

Intergrafika TTŽ d. o. o., Zagreb

Naklada: 600 primjeraka

Cijena: 20 kuna

www.lisinski.hr

23. SVIBNJA 2015.

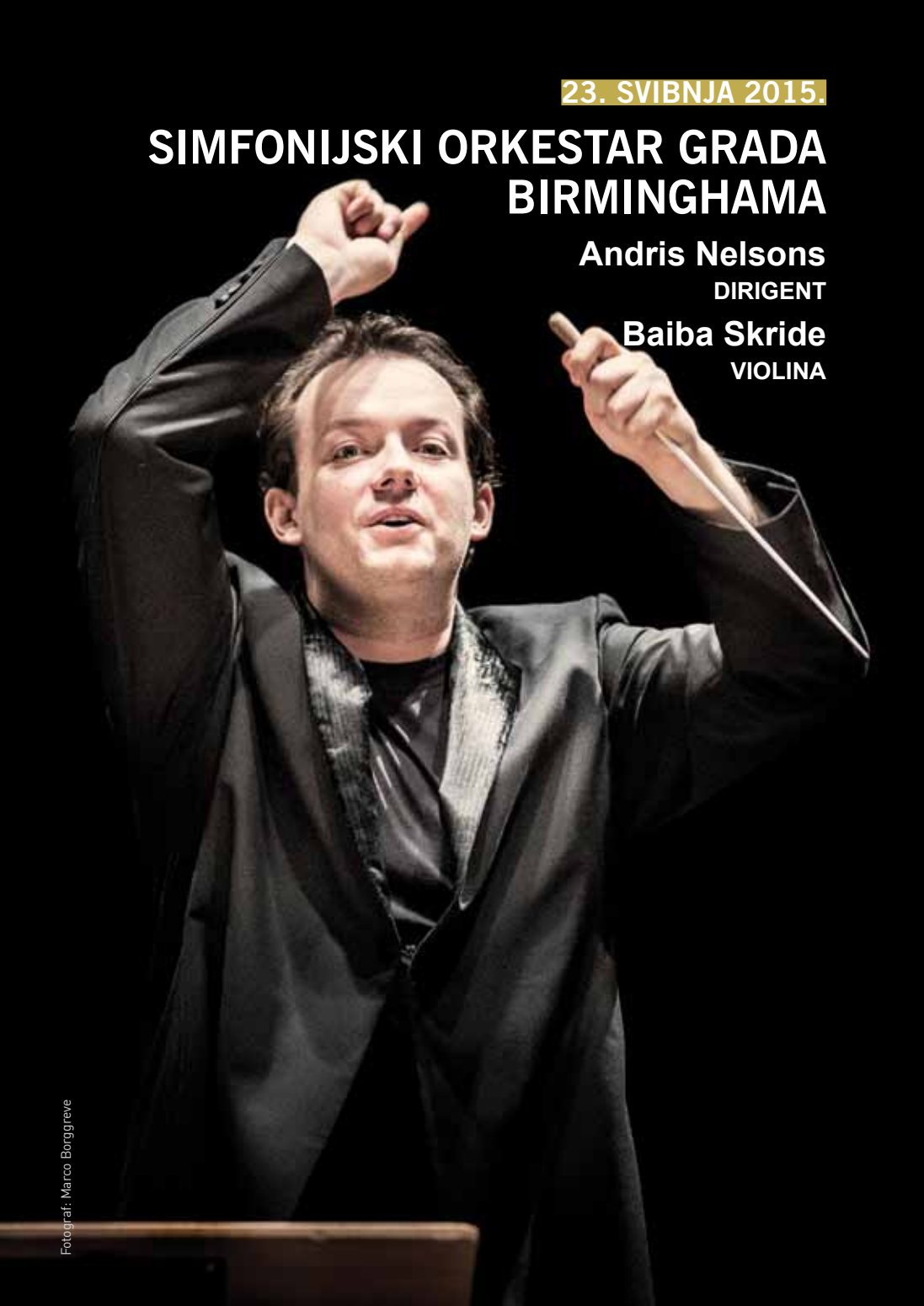
SIMFONIJSKI ORKESTAR GRADA BIRMINGHAMA

Andris Nelsons

DIRIGENT

Baiba Skride

VOLINA

2CELLOS

ZAGREBAČKI SOLISTI

9. LIPNJA 2015.

POVRATAK KORIJENIMA

KONCERTNA DVORANA CONCERT HALL

LISINSKI

NEPROCJENJIV DOŽIVLJAJ | INVALUABLE EXPERIENCE

**Glazbenik koji može
„zapaliti“ publiku.
Uz glazbu, nudi
i svoje srce.**

La Monde de la musique

Nemanja Radulović, violina

LISINSKI SUBOTOM 15\16

Iz nove sezone

KOREJSKI SIMFONIJSKI ORKESTAR

Dirigent: Hun-Joung Lim

Solistica: Yura Li, viola

PROGRAM:

W. A. Mozart, A. Dvořák, T. Kim

IVO POGORELIĆ GLASOVIR

PROGRAM:

F. Liszt, R. Schumann, I. Stravinski,
I. Stravinski, J. Brahms

BERLINSKI SIMFONIČARI

Dirigent: Lior Shambadal

Solist: Aleksej Volodin, glasovir

PROGRAM:

L. van Beethoven

ČEŠKA FILHARMONIJA

Dirigent: Jiří Bělohlávek

Solist: Josef Špaček, violina

PROGRAM:

A. Dvořák

STEPHEN BISHOP- KOVACEVIĆH, glasovir I PRIJATELJI

Program:

J. S. Bach, L. van Beethoven,
F. Schubert, J. Brahms

NEMANJA RADULOVIĆ VIOLINA & ANSAMBL DOUBLE SENS

PROGRAM:

P. I. Čajkovski, A. Dvořák,
J. Brahms, A. Hačaturjan

SANKTPETERBURŠKI SOLISTI

**Mihail Gantvarg,
violina i umjetničko vodstvo**

PROGRAM:

G. F. Händel, J. S. Bach, W. A. Mozart,
P. I. Čajkovski, B. Bartók

BEČKI DJEČACI

Program:

G. Verdi, W. A. Mozart, H. Mancini,
A. Vivaldi, E. Morricone,
D. Modugno, J. Strauss

LISINSKI SUBOTOM UVIJEK LISINSKI NEPROCJENJIV DOŽIVLJAJ!

KONCERTNA DVORANA CONCERT HALL

LISINSKI

NEPROCJENJIV DOŽIVLJAJ INVALUABLE EXPERIENCE

GRAD ZAGREB

CROATIA OSIGURANJE
osnovešeno 1854.

tportal.hr

INA

Večernji
list

Zagreb
moj grad